

[Søren Olesen.]

gøre en mindre del af ejendommens samlede værdi.

Når man nu fra venstres og konservatives side er gået imod denne afgift på fast ejendom, synes jeg jo, man godt kunne spørge: Hvordan kunne man tænke sig, at man kunne holde sine vælgere udenfor deltagelse i betalingen af den regning, som en skønne dag måtte blive præsenteret, når man foretog sådanne ting som at devaluere den danske krone? At der så kan være nogle forhold, som naturligvis må grundigt overvejes, er en anden ting, og jeg forudser, at der bliver mange ting, som der må tages hensyn til, hvis man skal gennemføre en sådan udligningsafgift. Spørgsmålet er nemlig ikke, om man skal indkræve de beløb, som det koster at gennemføre den afvikling af boligstøtte-lovgivningen, som disse forslag skulle være udtryk for, for de skal jo betales, enten gennem skatter eller gennem det, som her er foreslået, en udligningsafgift; men der må naturligvis tages rimelige hensyn.

Det er blevet nævnt, at landbruget ikke burde deltage. Hvis man anlægger det synspunkt, at det kun har relation til husleje-lovgivningen, kan man naturligvis sige, at dette kan være rigtigt; men hvis man anlægger det synspunkt, at det har en vis sammenhæng med den devaluering, som skete i 1949, synes jeg, man må stille alle ejendomme lige og ikke gøre forskel.

Derimod er det et spørgsmål, om der ikke bør tages et hensyn til de ældre ejendomme, ikke som her foreslået alene i købstæderne, men i det hele taget de ejendomme, som er opført før 1890, om de ikke allesammen burde fritages. Disse ejendomme er nemlig så gamle, at vedligeholdelsesudgifterne vil være ret store. Man kan ikke tænke sig, at disse ejendomme kan omprioriteres på nogen særlig fordelagtig måde; man kan ikke tænke sig, at de kan stige så stærkt i værdi, at der kan blive tale om så stor en værdistigning som for de ejendomme, der er af nyere dato, og derfor mener vi, at man bør overveje, om det ikke skal gælde alle ejendomme i landet og ikke alene dem i København og i købstæder med over 10 000 indbyggere.

Hvis man skal samle indtrykket af de foreliggende lovforslag, synes jeg, at regeringen har vist en vilje til at tage fat på

løsningen af de vanskelige forhold. Jeg synes, at forslagene kan danne et forhandlingsgrundlag, og jeg håber, at man må nå frem til en endelig udformning, som kan gøre ret og skel til alle sider, og som også kan samle et flertal her i det høje ting.

Thisted Knudsen: Jeg skal ganske kort tillade mig at fremsætte nogle enkelte bemærkninger til visse spørgsmål, der er knyttet til dette meget omfattende boliglovsforslag.

Såvidt jeg har forstået den højtærede indenrigs- og boligminister, tilsigter man i virkeligheden med dette lovforslag at tilvejebringe en langtidsordning, at tilrettelægge forholdene på en sådan måde, både forsåvidt angår forholdet mellem ejer og lejer og med hensyn til statens støtte til boligbyggeriet, at det kan holde ud i en lang fremtid, og det, der for mig vil være et afgørende spørgsmål, når det er en langtidsordning, er spørgsmålet om det private boligbyggeris placering. Her forekommer det mig, at den højtærede minister har været meget, meget uvenlig overfor det private boligbyggeri her i landet.

Udviklingen har jo efterhånden medført, at byggeri af udlejningslejligheder uden offentlig støtte er svundet ind til så godt som intet. I 1948 blev der ifølge statistisk departements oplysninger opført 4 887 lejligheder i byerne uden nogen som helst form for offentlig støtte; i 1953 var det faldet til 1 335 lejligheder, og det er ganske klart, hvorfor udviklingen er gået denne vej. Det skyldes, at det private boligbyggeri uden offentlig støtte ikke er i stand til at klare sig overfor det almene boligbyggeri. Det ærede medlem hr. Aksel Møller gjorde i sin ordførertale opmærksom på, at der fandt et betydeligt byggeri sted privat med offentlig støtte, og at dette private byggeri betød ikke så ganske lidt for tilfredsstillelsen af boligbehovet her i landet.

Vi er mange, der har den opfattelse, at dette lovforslag går det private boligbyggeri altfor nær, og at der i virkeligheden sker det, som det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde, at man med dette forslag drejer halsen om på det private boligbyggeri, og jeg vil tro, at dette vil være en meget, meget usund udvikling. Det private boligbyggeri betyder efter min opfattelse for det første,